

การศึกษาเปรียบเทียบ ยุทธศาสตร์การต่อต้าน การค้ามนุษย์ใน จีน อินเดีย และ สิงคโปร์

สุนิศา พานล่า วรรณ*

บทความนี้เป็นการรวบรวมข้อมูลยุทธศาสตร์การค้ามนุษย์ใน ๓ ประเทศ ประกอบด้วย จีน อินเดีย และสิงคโปร์¹ ซึ่งเขียนขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลเสริมให้กับผู้ที่สนใจและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำนโยบายและแผนของประเทศด้านต่าง ๆ ทั้ง ๓ ประเทศนี้เลือกขึ้นมาเนื่องจากแนวคิดสองประการ ประการแรก ผู้ร่างยุทธศาสตร์ส่วนใหญ่มักเคยได้สัมผัสหรือศึกษามาจากประเทศตะวันตกอยู่บ้างแล้ว แต่ประเทศแถบเอเชียซึ่งมีวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกว่ากลับมักถูกมองข้าม ประการที่สอง แม้ว่า ๓ ประเทศนี้จะเป็นประเทศในเอเชียทั้งหมด หากแต่แต่ละประเทศมีลักษณะการจัดทำยุทธศาสตร์ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน สืบเนื่องจากวัฒนธรรมและลักษณะปัญหาที่มีความแตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกันจึงมีความน่าสนใจในการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อดีข้อเสียของแต่ละประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการนำมาปรับใช้กับประเทศไทย ตลอดจนป้องกันและแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคตต่อไป

๑. สาธารณรัฐประชาชนจีน

▶ ๑.๑ สถานการณ์ทั่วไป ในช่วงห้าปีที่ผ่านมาประเทศจีนเป็นแหล่งปลายทางและประเทศทางผ่านสำหรับชาย หญิง และเด็กที่ถูกบังคับใช้แรงงานและการค้ามนุษย์ทางเพศ ประชากรผู้อพยพภายในของจีนมีประมาณ ๑๘๐ ล้านคน หรือ ๑๘๐,๐๐๐,๐๐๐ คน และเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในจีนมีชาย หญิง และเด็กหลายคนถูกบังคับใช้แรงงานในเตาเผาอิฐ เหมืองถ่านหิน และโรงงานที่ผิดกฎหมาย โดยอาศัยช่องโหว่ทางกฎหมายและความหละหลวมของรัฐ กฎหมายจีนห้ามมิให้นายจ้างหักเงินจากค่าแรงเพื่อเป็นเงินประกันการทำงาน แต่มีรายงานว่ายังมีกรกระทำเช่นนี้อยู่จนเกิดการบังคับใช้แรงงาน

* นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ สำนักยุทธศาสตร์ความมั่นคงเกี่ยวกับภัยคุกคามข้ามชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

¹ บทความนี้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการอภิปรายในหัวข้อเรื่อง “ทวิวัฒนธรรมและนวัตกรรมทางสังคมกับมิติความมั่นคงของมนุษย์ในบริบทความมั่นคงในต่างประเทศ” เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จัดโดยสถาบันความมั่นคงศึกษา สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

นอกจากนี้ ยังมีชาวแอฟริกันและเอเชียถูกแสวงประโยชน์ในเรือเดินทะเลของจีน เช่น มีการบังคับใช้แรงงาน อีกทั้งการขูดรีดโดยผู้ใหญ่และเด็กก็เกิดขึ้นทั่วประเทศ ผู้ค้ามนุษย์มักเลือกเหยื่อจากบุคคลที่มีปัญหาด้านการพัฒนา หรือเด็กที่พ่อแม่ทิ้งให้ญาติเลี้ยงเพื่อย้ายถิ่นไปอยู่ในเมือง ซึ่งมีอยู่กว่า ๖๐ ล้านคน โดยบังคับใช้แรงงานหรือบังคับขูดรีด

๑.๑.๑ แรงงานเด็ก กลุ่มประชากรที่อ่อนไหวต่อการถูกบังคับใช้แรงงานคือเด็ก กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ได้ออกรายงานระบุว่า “เด็กจีนถูกบังคับให้ค้าประเวณีและบังคับใช้แรงงานในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการขูดรีด ขโมย ขายดอกไม้ และทำงานในเตาเผาอิฐและโรงงาน โดยบุตรหลานของผู้อพยพย้ายถิ่นมีความเสี่ยงเป็นพิเศษ มีรายงานว่าพบแรงงานเด็กทำงานในเตาเผาอิฐที่ใช้ทักษะต่ำและในโรงงานขนาดเล็ก ผู้ใช้แรงงานที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะมักมีอายุตั้งแต่ ๑๓ - ๑๕ ปี แต่บางคนก็อายุน้อยกว่า ๑๐ ปี

ในอีกกรณีหนึ่ง เด็ก ๆ ในจีนเจียงถูกบังคับให้เก็บฝ้ายโดยเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ “ทำงานศึกษา” ตามรายงานของสื่อต่างประเทศ พวกเขาทำงานเป็นเวลานานและถูกใช้ประโยชน์ภายใต้หน้ากากเรียบง่ายนี้ นักเรียนไม่มีเสียงในการแจ้งข้อกังวลเกี่ยวกับวิธีการจ้างงาน และไม่มีมาตรการ

ปฏิบัติงานที่ไม่เหมาะสมหรือเงื่อนไขที่เป็นอันตรายต่อการทำงาน

๑.๑.๒ การค้ามนุษย์ทางเพศ

คำจำกัดความทางกฎหมายของจีน เรื่องการค้ามนุษย์ไม่ได้รวมถึงเด็กที่อายุเกิน ๑๔ ปี ที่มักถูกค้าประเวณี ในฐานะเหยื่อการค้ามนุษย์ด้วย กฎหมายจีนยอมรับการค้ามนุษย์เฉพาะรูปแบบ

ของการบีบบังคับที่นอกเหนือจากการลักพาตัว เช่น การคุกคามทำร้ายร่างกาย หรือการทำร้ายที่ไม่ใช่ทางร่างกาย ซึ่งเป็นเพียงหนึ่งในหลาย ๆ วิธีการค้ามนุษย์ ในรายงานของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ ระบุว่า “มาตรา ๒๔๔ ของกฎหมายอาญาจีนกำหนดโทษของการบังคับใช้แรงงานเพียงโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสามปี เฉพาะในกรณีที่พบว่า ‘ร้ายแรง’ ทำให้บطلโทษไม่เข้มงวดพอ นอกจากนี้ คำจำกัดความของการค้ามนุษย์ไม่รวมถึงผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ที่เป็นผู้ใหญ่อีกด้วย”

ปัญหาการค้ามนุษย์ทางเพศเกิดจากความไม่สมดุลของเพศที่มีอยู่ในประเทศจีน ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะถูกขายไปยังมณฑลต่าง ๆ เช่น เหอหนาน ซึ่งความไม่สมดุลทางเพศสูงอย่างยิ่ง และมีความต้องการผู้หญิงจำนวนมาก บ่อยครั้งที่ผู้ชายลักพาตัวผู้หญิงหลังจากล่อลวงด้วยสัญญาการจ้างงานและเงินจำนวนหนึ่ง แต่กลับพาไปขายให้หมู่บ้านในต่างมณฑล ผู้หญิงที่ถูกค้ามนุษย์มักถูกบังคับให้แต่งงานและทนทุกข์ทรมานจากการแสวงประโยชน์ทางเพศเป็นเวลายาวนาน บทความเรื่อง “การค้ามนุษย์และการลักลอบค้ามนุษย์ในจีน” โดยซินดี้ ซู อ้างว่าที่ผ่านมาผู้หญิงที่ถูกค้ามนุษย์มักมีอายุระหว่าง ๒๐ - ๕๐ ปี แต่ปัจจุบันมีแนวโน้มที่ผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์จะมีอายุน้อยลง โดยส่วนใหญ่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี และยังมีกรณีที่อายุน้อยกว่า ๑๒ ปีด้วย

๑.๑.๓ การขโมยอวัยวะ การซื้อและขายอวัยวะแพร่หลายในตลาดมืดของจีนเนื่องจากขาดแคลนอวัยวะสำหรับการปลูกถ่าย ตามความเชื่อเดิมของชาวจีน อวัยวะของผู้ตายควรได้รับการฝังและเผาเพื่อให้บุคคลนั้นได้รับการจุติใหม่อย่างสมบูรณ์ จึงไม่นิยมบริจาคศพ ชาวจีนบางคนจึงหันไปใช้วิธีเก็บเกี่ยวอวัยวะจากศพอื่น ๆ เพื่อใช้ในการปลูกถ่ายอวัยวะแทน ดังรายงานการค้าอวัยวะที่เขียนโดย Budiani-Saberri และ Delmonico ที่อ้างว่าในปี ๒๕๔๙ จีนมีการปลูกถ่ายอวัยวะกว่า ๑๑,๐๐๐ ครั้ง จากนักโทษที่ถูกประหารชีวิต โดยเป็นผู้ปลูกถ่ายไต ๘,๐๐๐ คน ปลูกถ่ายตับ ๓,๐๐๐ คน และปลูกถ่ายหัวใจ ๒๐๐ คน และมีอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของจำนวนการปลูกถ่ายเกิดจากการค้าอวัยวะ อย่างไรก็ตาม ในปี ๒๕๕๐ จีนประกาศใช้พระราชบัญญัติการปลูกถ่ายอวัยวะ ซึ่งห้ามการใช้อวัยวะในเชิงพาณิชย์ จึงลดจำนวนการปลูกถ่ายอวัยวะชาวต่างชาติลงกว่าร้อยละ ๕๐

๑.๑.๔ การอุ้มบุญ แม้ว่าการอุ้มบุญในจีนจะผิดกฎหมาย แต่ยังคงเป็นเรื่องธรรมดาในหมู่ประชากรจีนที่ร่ำรวย มีการประเมินว่าใน ๓๐ ปีที่ผ่านมา เด็กกว่า ๒๕,๐๐๐ คน เกิดจากการอุ้มบุญในจีน มารดาที่ตั้งครรภ์แทนเหล่านี้ส่วนใหญ่ถูกคัดเลือกมาจากพื้นที่ชนบทและได้รับค่าจ้างราว ๑๔๐,๐๐๐ หยวน คู่รักที่มองหาแม่อุ้มบุญต้องว่าจ้างผ่านตัวแทนที่ไม่มีใบอนุญาตแต่ทำหน้าที่เสมือนคนกลางติดต่อผู้หญิงที่เต็มใจให้เช่ามดลูกของพวกเขา อุปสงค์ที่เพิ่มขึ้นต่อมารดาอุ้มบุญเกิดจากข้อเท็จจริงที่ว่าชาวจีนในเมืองหลายคนแต่งงานช้า และมีบุตรช้าเนื่องจากความต้องการทำงานและค่าครองชีพในเมืองที่สูงขึ้น นอกจากนี้วัฒนธรรมความเชื่อก็อาจมีส่วนเกี่ยวข้อง เพราะมีคู่รักที่มองหาแม่อุ้มบุญก่อนปีมังกรเพื่อให้ลูกเกิดในปีมงคล การปฏิสนธินอกร่างกายทำให้มีโอกาสดูแลหรือแผดสามสูงขึ้น ซึ่งเป็นวิธีหลีกเลี่ยงนโยบายจำกัดจำนวนบุตรของจีน การเอารัดเอาเปรียบร่างกายของผู้หญิงได้ถูกเรียกร้องให้มีกฎหมายที่เข้มงวดต่อการอุ้มบุญ กระทรวงสาธารณสุขของจีนได้ปราบปรามองค์กรอุ้มบุญเหล่านี้หลายครั้ง และบังคับให้ทำแท้งทารกในครรภ์ที่เกิดจากการอุ้มบุญด้วย

๑.๒ การวางยุทธศาสตร์

จีนวางเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ด้านการค้ามนุษย์เป็น ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) การปรับปรุงกลไกป้องกันอาชญากรรม ๒) การต่อสู้กับอาชญากรรมและช่วยเหลือผู้เสียหาย ๓) การบำบัดฟื้นฟูและกลับคืนสู่สังคมของเหยื่อการค้ามนุษย์ และ ๔) การปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๒.๑ การปรับปรุงกลไกป้องกันอาชญากรรม แบ่งเป็นยุทธศาสตร์ย่อย ๓ ด้าน ได้แก่

- ๑) เสริมสร้างความเชื่อมโยงของแผนกต่าง ๆ และสร้างกลไกการทำงานสำหรับการค้นพบและรายงานอาชญากรรมการค้ามนุษย์ ๒) เสริมสร้างการป้องกันอาชญากรรมในอุตสาหกรรมที่สำคัญ พื้นที่สำคัญ และประชากรหลักของกิจกรรมทางอาญาของการค้ามนุษย์ ๓) เพิ่มมาตรการแก้ไข “ตลาดผู้ซื้อ” ของอาชญากรรมการค้ามนุษย์ โดยดำเนินการครอบคลุมในพื้นที่ที่มีอาชญากรรมสูงเพื่อลดการค้ามนุษย์จากแหล่งที่มา โดยมีรายละเอียดดังตาราง ๑

ตาราง ๑ การปรับปรุงกลไกป้องกันอาชญากรรม		
เสริมสร้างความเชื่อมโยงของแผนกต่างๆ และสร้างกลไกการทำงานสำหรับการค้นพบและรายงานอาชญากรรมการค้ามนุษย์	เสริมสร้างการป้องกันอาชญากรรมในอุตสาหกรรมที่สำคัญ พื้นที่สำคัญ และประชากรหลักของกิจกรรมทางอาญาของการค้ามนุษย์	เพิ่มมาตรการแก้ไขตลาดผู้ซื้อของอาชญากรรมการค้ามนุษย์ โดยดำเนินการครอบคลุมพื้นที่มีอาชญากรรมสูงเพื่อลดการค้ามนุษย์จากแหล่งที่มา
	<ul style="list-style-type: none"> - สร้างมาตรฐานการทำงานให้แรงงานจัดหาผู้ว่าจ้างและตัวกลางมืออาชีพ และสนับสนุนให้นายจ้างทำการศึกษาและฝึกอบรมการต่อต้านการค้ามนุษย์ - ปรับปรุงการดำเนินคดีอาชญากรรมที่ผิดกฎหมาย เสริมสร้างการรวมตัวระหว่างชุมชนเมืองและชนบท บริการบ้านพักในเมือง - แก้ไขปัญหาในพื้นที่ที่ก่อการค้ามนุษย์จากรัฐบาลระดับรากหญ้าและคณะกรรมการหมู่บ้าน - เสริมสร้างบริการวางแผนครอบครัวและการจัดการตั้งครรภ์ - สนับสนุนให้ประชากรในชนบท พื้นที่ยากจนและพื้นที่เดิมมีช่องทางรับจ้างงานจากผู้ประกอบการอย่างเหมาะสม - ตรวจสอบว่าเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นทุกคนได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปี - ปรับปรุงกลไกการช่วยเหลือและป้องกันผู้เยาว์โดยให้ความช่วยเหลือและจัดหาที่อยู่ให้ผู้เยาว์ที่หลงทางและทารกที่ถูกทอดทิ้งพร้อมให้คำปรึกษา - ส่งเสริมให้ผู้หญิงชนบททำงาน และช่วยเหลือคนพิการ หญิงที่ว่างงานในเมือง นักศึกษาหญิงผู้หญิงที่ถูกลักพาตัวให้เริ่มต้นธุรกิจหรือส่งเสริมจ้างงาน - เพิ่มบทบาทของกลุ่มช่วยเหลือของผู้หญิงและอาสาสมัครในพื้นที่ที่มีผู้อพยพและผู้หญิงและเด็กที่ถูกทอดทิ้ง - เสริมสร้างการปฏิรูปการศึกษาของอาชญากรรมการค้ามนุษย์และลดอัตรากระทำความผิดซ้ำอีก 	<ul style="list-style-type: none"> - ส่งเสริมการจัดการอัตราการเกิดหญิงชายที่ขาดความสมดุล - สร้างมาตรฐานบังคับจดทะเบียนสมรส - เสริมสร้างการบริหารจัดการของสถาบันทางการแพทย์และสุขภาพ และห้ามมิให้มีสูติบัตรปลอมสำหรับเด็กที่ถูกลักพาตัว - อบรมระเบียบหมู่บ้านและสิทธิของประชาชนในการปกป้องสิทธิและผลประโยชน์ของสตรี ส่งเสริมความเท่าเทียมกันทางเพศ - เสริมสร้างการตรวจสอบชายแดนและด่านผ่านแดน และการจัดการข้ามชายแดน ตรวจสอบระบบการตรวจคนเข้าและออกอย่างเคร่งครัดและเพิ่มความเข้มข้นของการเข้าเมืองผิดกฎหมาย

๑.๒.๒ การต่อสู้กับอาชญากรรมและช่วยเหลือผู้เสียหาย แบ่งเป็นยุทธศาสตร์ย่อย ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) จัดระเบียบและเพิ่มการรณรงค์ด้านอาชญากรรมการค้ามนุษย์ในประเทศ และปรับปรุงกลไกการลักพาตัว ๒) ลงโทษอาชญากรรมการค้ามนุษย์อย่างร้ายแรงตามกฎหมาย ๓) เสริมสร้างการสร้างเครือข่ายข้อมูลปรับปรุงฐานข้อมูล DNA แห่งชาติ และ ๔) ช่วยเหลือเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ตามกฎหมายและส่งพวกเขา กลับไปยังบิดามารดาผู้ให้กำเนิด รายละเอียดดังตาราง ๒

ตาราง ๒ การต่อสู้กับอาชญากรรมและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์			
จัดระเบียบและเพิ่มการรณรงค์ด้านอาชญากรรมการค้ามนุษย์ในประเทศ และปรับปรุงกลไกการลักพาตัว	ลงโทษอาชญากรรมการค้ามนุษย์อย่างร้ายแรงตามกฎหมาย	เสริมสร้างการสร้างเครือข่ายข้อมูลปรับปรุงฐานข้อมูล DNA แห่งชาติ	ช่วยเหลือเด็กที่ถูกค้ามนุษย์ตามกฎหมายและส่งพวกเขา กลับไปยังบิดามารดาผู้ให้กำเนิด
<ul style="list-style-type: none"> - หน่วยงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับของรัฐบาลมีความพยายามเพิ่มขึ้นในการต่อสู้กับการลักพาตัว - ให้มีกลไกบริหารจัดการกรณีการลักพาตัวอย่างสมบูรณ์ และแผนกสืบสวนคดีอาชญากรรม - ตรวจสอบการค้าเด็กอย่างเคร่งครัด - เด็กที่ไม่ปรากฏชื่อจริง หน่วยงานความมั่นคง สาธารณะในท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการเก็บตัวอย่างเลือดของผู้ปกครองเด็กที่ขาดหายไปเพื่อการทดสอบและการเข้าสู่ฐานข้อมูล DNA - กำหนดขั้นตอนการสอบสวนกรณีที่สุดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนทั้งด้านจิตวิทยาและสรีรวิทยาของเหยื่อ 	<ul style="list-style-type: none"> - ลงโทษอาชญากรรมการค้ามนุษย์อย่างร้ายแรงโดยเฉพาะการกระทำผิดซ้ำ - ลงโทษผู้กระทำความผิดใช้ความรุนแรงการข่มขู่และการรวบรวมผู้คนที่ขัดขวางเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการช่วยเหลือผู้ตกเป็นเหยื่อ - ห้ามบังคับใช้แรงงาน ด้านสื่อลามกอนาจาร และต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและอาญาอย่างเคร่งครัดตามกฎหมาย ห้ามบริษัท จัดหางานผิดกฎหมายและบริษัทสมรสกระทำการอย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะการบังคับให้เด็กและคนพิการกระทำความผิดตามกฎหมาย - เหยื่อของการค้ามนุษย์ที่ถูกหลอกลวงหรือบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ผิดกฎหมายหรือทางอาญาจะต้องได้รับการบรรเทาหรือยกเว้นจากการลงโทษตามกฎหมาย 	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงการรวบรวมข้อมูล และกลไกการแลกเปลี่ยน ส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลและปรับปรุงระดับการให้ข้อมูลของการต่อต้านการค้ามนุษย์ 	<ul style="list-style-type: none"> สำหรับผู้ที่ไม่สามารถพบพ่อแม่ของตนเอง ศูนย์ความปลอดภัยสาธารณะจะต้องจัดหาทรัพยากรและส่งเหยื่อไปยังแผนกกิจการพลเรือนเพื่อการตั้งถิ่นฐานใหม่อย่างเหมาะสม และไม่ถูกเลี้ยงดูโดยครอบครัวผู้ซื้อ

๑.๒.๓ การบำบัดฟื้นฟูและกลับคืนสู่สังคมของเหยื่อการค้ามนุษย์ แบ่งเป็นยุทธศาสตร์ย่อย ๗ ด้าน ได้แก่ ๑) เสริมสร้างความร่วมมือและความร่วมมือระหว่างผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในพื้นที่ แผนกและหน่วยงาน ๒) กำหนดมาตรการช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูเหยื่อจากการค้ามนุษย์และกำหนด

นโยบาย ส่งเสริมการกลับคืนสู่ครอบครัว และวางวิธีการจัดการเด็กที่ถูกลักพาตัวที่ไม่พบพ่อแม่ ๓) ปรับปรุงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ สร้างกลไกช่วยเหลือการตั้งถิ่นฐานใหม่ และการฟื้นฟูเหยื่อการค้ามนุษย์ ตลอดจนปรับปรุงบริการของศูนย์ช่วยเหลือ บ้านสตรีสถานสงเคราะห์ และสถาบันอื่น ๆ ๔) เสริมสร้างการดูแลทางสังคมและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อกลับสู่สังคมอย่างราบรื่น ๕) ให้บริการที่จำเป็นสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อกลับสู่สังคมและช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น การจ้างงาน การดำเนินชีวิตและการคุ้มครองสิทธิ ๖) เสริมสร้างการลงทะเบียนจัดการและคุ้มครองผู้เสียหายที่ได้รับการช่วยเหลือ จัดทำและปรับปรุงฐานข้อมูล ติดตามและทำความเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของเหยื่อ และ ๗) เสริมสร้างการวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และแสวงหาวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งในบางยุทธศาสตร์จะมีรายละเอียดเพิ่มเติม ดังตาราง ๓

ตาราง ๓ การเสริมสร้างความช่วยเหลือฟื้นฟูและการกลับสู่สังคมของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์						
เสริมสร้างความร่วมมือและ: ความร่วมมือระหว่างผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในพื้นที่แพนและหน่วยงาน	กำหนดมาตรการช่วยเหลือ เยียวยา และฟื้นฟูเหยื่อจากการค้ามนุษย์ ตลอดจนส่งเสริมการกลับคืนสู่ครอบครัว และวางแผนวิธีจัดการเด็กที่ถูกลักพาตัวที่ไม่พบพ่อแม่	ปรับปรุงความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ สร้างกลไกช่วยเหลือการตั้งถิ่นฐานใหม่และการฟื้นฟูเหยื่อการค้ามนุษย์ ตลอดจนปรับปรุงบริการของศูนย์ช่วยเหลือ บ้านสตรีสถานสงเคราะห์และสถาบันอื่น ๆ	เสริมสร้างการดูแลทางสังคมและช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อกลับสู่สังคมอย่างราบรื่น	ให้บริการที่จำเป็นสำหรับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อกลับสู่สังคม และช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ เช่น การจ้างงาน ชีวิตและการคุ้มครองสิทธิ	เสริมสร้างการลงทะเบียนจัดการและคุ้มครองผู้เสียหายที่ดี รับการช่วยเหลือ จัดทำและปรับปรุงฐานข้อมูล ติดตามและทำความเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของเหยื่อ	เสริมสร้างการวิจัยเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และแสวงหาวิธีการฟื้นฟูสมรรถภาพที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
		<ul style="list-style-type: none"> - ให้ความช่วยเหลือทางสังคมและสวัสดิการ - ใช้نگสังคมสงเคราะห์ มีอาสาสมัครช่วยเหลือและฟื้นฟูสภาพจิตใจผู้เสียหายการค้ามนุษย์ - กำหนดสถาบันการแพทย์เพื่อบริการทางการแพทย์ขั้นพื้นฐานและบำบัดฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจเหยื่อการค้ามนุษย์ - เพิ่มความตระหนักทางกฎหมายและสิทธิของเหยื่อการค้ามนุษย์ผ่านการฝึกอบรมและการศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบให้แน่ใจว่าเด็กวัยเรียนที่ได้รับบริการบันทึกนั้น ได้รับการลงทะเบียนกลับไปโรงเรียนและปรับตัวให้เข้ากับชีวิตใหม่ - ให้บริการจัดหาอบรมทักษะด้านอาชีพ คำแนะนำด้านอาชีพ - การปกป้องความปลอดภัยเป็นส่วนตัว - ส่งเสริมงานสำหรับผู้ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์และครอบครัว 			

๑.๒.๔ การปรับปรุงกฎหมายและบังคับใช้กฎหมาย แบ่งเป็นยุทธศาสตร์ย่อย ๖ ด้าน ได้แก่

๑) เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์ ๒) ใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีขององค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่เพื่อส่งเสริมโครงการความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศ ๓) เสริมสร้างความร่วมมือกับตำรวจสากล ๔) เสริมสร้างความร่วมมือกับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและองค์กรระหว่างประเทศเพื่อช่วยเหลือและรับเหยื่อสัญชาติจีนในประเทศที่ถูกลักพาตัว ๕) ส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและองค์กรระหว่างประเทศค้นหาและช่วยเหลือเหยื่อชาวต่างชาติที่ถูกค้ามนุษย์ในประเทศจีน ๖) ใช้อินนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ และพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก โดยมีรายละเอียดตามตาราง ๔

ตาราง ๔ ปรับปรุงกฎหมายข้อบังคับและนโยบาย					
เสริมสร้างการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและความร่วมมือในการต่อต้านการค้ามนุษย์	ใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีขององค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องอย่างเต็มที่เพื่อส่งเสริมโครงการความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศ	เสริมสร้างความร่วมมือกับตำรวจสากล	เสริมสร้างความร่วมมือกับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและองค์กรระหว่างประเทศเพื่อช่วยเหลือและรับเหยื่อของสัญชาติจีนในประเทศที่ถูกลักพาตัว	ส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐบาลที่เกี่ยวข้องและองค์กรระหว่างประเทศค้นหาและช่วยเหลือชาวต่างชาติที่ถูกค้ามนุษย์ในประเทศจีน	ใช้อินนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ และพิธีสารเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะสตรีและเด็ก
	<ul style="list-style-type: none"> - มีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในกลไกความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์ระหว่างประเทศ เช่น ความร่วมมืออนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง - ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น ยูนิเซฟ UNODC และ ร่วมกันจัดฝึกอบรมการต่อต้านการค้ามนุษย์ 	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ประโยชน์จากองค์กรตำรวจอาชญากรรม ทวิภาคีพหุภาคี และระหว่างประเทศและช่องทางอื่น ๆ เพื่อดำเนินการสอบสวนและ ความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูลสำหรับอาชญากรรม การค้ามนุษย์ ข้ามพรมแดน 			พัฒนาสนธิสัญญา ความช่วยเหลือทางกฎหมายร่วมกับประเทศอื่น ๆ

▶▶ ๒. สาธารณรัฐอินเดีย

๒.๑ สถานการณ์ทั่วไปในสาธารณรัฐอินเดีย อินเดียเป็นประเทศต้นทาง ปลายทาง และทางผ่านสำหรับชาย หญิง และเด็กที่ถูกบังคับใช้แรงงานและการค้ามนุษย์ทางเพศ การบังคับใช้แรงงาน ถือเป็นปัญหาการค้ามนุษย์ที่ใหญ่ที่สุดของอินเดีย ชาย หญิง และเด็กที่เป็นทาสหนี้บางครั้งสืบทอดมารากรุ่นก่อนหน้า ถูกบังคับให้ทำงานในเตาเผาอิฐ โรงสีข้าว โรงงานเย็บปักถักร้อย และการเกษตร ปัญหาการค้ามนุษย์ของอินเดียส่วนใหญ่เป็นปัญหาภายในและจากกลุ่มสังคม กลุ่มที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด ได้แก่ ชนชั้นวรรณะต่ำที่สุดสมาชิกชุมชน ชนกลุ่มน้อยทางศาสนา และหญิงและเด็กหญิงจากกลุ่มที่ถูกกีดกันซึ่งมีความเสี่ยงมากที่สุด ปัญหาที่อินเดียพบมากที่สุด ประกอบด้วย การบังคับใช้แรงงาน ขอดาน กลุ่มแบ่งแยกดินแดน เหลือทางเพศ แรงงานข้ามชาติผิดกฎหมาย แรงงานแม่บ้าน และการบังคับขายอวัยวะ

ตาราง ๕ แสดงสถิติการค้ามนุษย์ในอินเดียแยกตามประเภท ปี ๒๐๑๖

Purpose	2016	(as a %)
Forced labour	10509	45.5
Prostitution	4980	21.5
Other forms of sexual exploitation	2590	11.5
Domestic servitude	412	1.8
Forced marriage	349	1.5
Petty crimes	212	0.9
Child pornography	162	0.7
Begging	71	0.3
Drug peddling	8	0
Removal of organs	2	0
Other reasons	3824	16.5
Total Persons	23117	100

๒.๑.๑ การบังคับใช้แรงงาน อุตสาหกรรมในประเทศอินเดียทำให้มีคนถูกบังคับใช้แรงงานในภาคต่างๆ เช่น การก่อสร้าง โรงงานต่าง ๆ เช่น โรงงานเหล็ก เสื้อผ้าและสิ่งทอ โรงงานผลิตลวดสำหรับสายเคเบิลใต้ดิน โรงงานบิสกิต โรงงานแปรรูปถั่วฝักยาว ฟาร์มปลา คนงานในอินเดียที่ทำเหมืองทรายก็เสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ มีรายงานว่าหน่วยงานจัดหางานที่ไร้การกำกับดูแลล่อลวงผู้ใหญ่และเด็กภายใต้คำสัญญาที่ผิดกฎหมายการจ้างงานในการค้ามนุษย์ ทั้งการค้าทางเพศหรือบังคับใช้แรงงานเป็นแม่บ้าน

๒.๑.๒ การขอทาน ในกลุ่มแก๊งขอทานหัวใจอาจจใจทำให้เด็กพิการเพื่อให้ได้รับเงินมากขึ้น รายงานขององค์กรพัฒนาเอกชนระบุว่าเด็กผู้หญิงบางคนถูกขายและถูกบังคับให้ตั้งครรภ์และส่งมอบลูกเพื่อขายในรัฐทมิฬนาฑู โดยนายจ้างมักจ่ายเงินก้อนเพื่อไปใช้ในการศึกษาหรือสินสอดทองหมั้นเมื่อสิ้นสุดสัญญาแรงงานหลายปีอาจมีเงื่อนไขบังคับใช้แรงงาน

๒.๑.๓ กลุ่มแบ่งแยกดินแดน มีรายงานว่ากลุ่มแบ่งแยกดินแดน อาทิจ กลุ่มลัทธิเหมา ในมอริส มหาราษฏระ หรือรัฐเบงกอลตะวันตก บังคับให้เด็กทำหน้าที่เป็นสายลับและช่วยจัดส่งอาวุธยุทธโธปกรณ์การรบเพื่อต่อสู้กับรัฐบาล อย่างไรก็ตามกรณีนี้มีแนวโน้มลดลง

๒.๑.๔ เหตุการณ์ค้ามนุษย์ทางเพศ ผู้เชี่ยวชาญประเมินว่าผู้หญิงและเด็กหลายล้านคนตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ทางเพศในอินเดีย ผู้ค้ามนุษย์ใช้สัญญาที่ผิดกฎหมายจ้างงานหรือจัดการแต่งงานหลอกลวงในอินเดียหรือรัฐอ่าว แล้วบังคับผู้หญิงและเด็กขายบริการทางเพศ นอกจากนี้ ผู้ค้ามนุษย์ยังใช้เว็บไซต์ แอปพลิเคชันมือถือ และการโอนเงินออนไลน์มากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกทางเพศเชิงพาณิชย์ เหยื่อส่วนใหญ่มาจากเนปาล บังคลาเทศ ยุโรป เอเชียกลาง แอฟริกา รวมถึงชาวโรฮิงจาและชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ถูกล่อลวงจากเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายบางคนซึ่งอาศัยช่องโหว่ของกฎหมายปกป้องผู้ค้ามนุษย์และเจ้าของสถานบริการเนื่องจากรับสินบนจากสถานประกอบการค้ามนุษย์เพื่อค่าประเมินและบริการทางเพศ

๒.๑.๕ แรงงานข้ามชาติ ได้แก่ ๑) แรงงานชาวอินเดียที่ทำงานก่อสร้าง งานแม่บ้าน และภาคอื่น ๆ ที่มีทักษะต่ำในตะวันออกกลางและภูมิภาคอื่น ๆ เผชิญกับการบังคับใช้แรงงาน มีรายงานว่าเด็กหญิงจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดียมีความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์เมื่อเดินทางผ่านเมียนมาเพื่อทำหนังสือเดินทางปลอมเพื่อหลบเลี่ยงกฎหมายห้ามย้ายถิ่นฐานของรัฐบาลอินเดียในการอพยพไปทำงานต่างประเทศ ๒) แรงงานข้ามชาติชาวบังคลาเทศบางคนต้องถูกบังคับใช้แรงงานในประเทศอินเดียผ่านการหลอกลวงเรื่องการจัดการหางานและพันธะหนี้ สตรีและเด็กหญิงชาวเนปาล บังคลาเทศ และชาวอัฟกันบางคนต้องเผชิญกับการใช้แรงงานและการค้าประเวณีในเมืองใหญ่ของอินเดีย

๒.๑.๖ แรงงานแม่บ้านโดยไม่สมัครใจ เมื่อพูดถึงความเป็นทาสของครอบครัวต่อเด็ก ๆ จะมีความอ่อนไหวมาก ผู้ล่องลอยบางคนบอกเด็ก ๆ ว่าจะได้รับค่าจ้างที่ยอดเยียมในการทำงานเป็นแม่บ้านของคนชนชั้นกลาง แต่ในความเป็นจริงพวกเขา มักได้รับค่าจ้างต่ำกว่าที่ตกลงไว้อย่างมาก และยังเสี่ยงต่อการถูกทารุณกรรมและทำร้ายทางเพศ การค้ามนุษย์ประเภทนี้ยากต่อการตรวจจับเนื่องจากเกิดขึ้นในบ้านส่วนตัว ในแต่ละปีมีเด็กผู้หญิงหลายแสนคนถูกค้ามนุษย์จากชนบทอินเดียไปทำงานเป็นแม่บ้านในเขตเมือง

๒.๒ มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์

แม้อินเดียยังไม่มียุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ข้ามชาติ แต่รัฐบาลจะใช้กฎหมายนำในการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ ดังนั้นจึงเป็นการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์เป็นรายกรณีไป โดยมีคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลซึ่งมีเลขานุการ MWCD เป็นประธาน และรวมถึงองค์กรภาคประชาสังคมและกระทรวงต่าง ๆ ของรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง ได้ประชุมกันในช่วงเวลาของการรายงานเพื่อหารือและแก้ไขร่างพระราชบัญญัติต่อต้านการค้ามนุษย์

๒.๒.๑ปราบปรามการค้าเด็ก รัฐบาลอินเดียไม่มีแผนปฏิบัติการระดับประเทศเพื่อต่อสู้กับการค้ามนุษย์ แต่มีแผนปฏิบัติการระดับประเทศสำหรับเด็กซึ่งระบุความพยายามในการป้องกันและปกป้องเด็กจากการค้ามนุษย์และเพื่อทำการวิจัยและวิเคราะห์และมีผลงาน โดยเมื่อเดือนมกราคม ๒๐๑๘ รัฐบาลรายงานว่ามีการจัดตั้งโต๊ะทำงานช่วยเหลือในสถานีรถไฟใหญ่ ๓๓ แห่ง เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กที่ไม่มีผู้ดูแลคนเดียว ซึ่งอาจสูญหายถูกทอดทิ้ง หรือถูกควบคุมตัว และอาจเสี่ยงต่อการถูกแสวงประโยชน์ รวมถึงการค้ามนุษย์ Sashastra SeemaBal (SSB) กองกำลังรักษาชายแดนของอินเดียบริเวณชายแดนอินเดีย - เนปาลได้จัดกิจกรรมการรับรู้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์สำหรับนักเรียนและชุมชนชายแดนเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๖๐ SSB เป็นเจ้าภาพการประชุมเชิงปฏิบัติการจัดแข่งขันวาดภาพเพื่อปลูกจิตสำนึกใน ๓๙ โรงเรียน

๒.๒.๒ สร้างความตระหนักรู้ด้านการค้ามนุษย์ สร้างคาราวานเพื่อการรับรู้สำหรับเขตชายแดนที่มีผู้พุดและวัสดุการรับรู้ รัฐบาลของรัฐบางแห่งมีแผนปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรม มีการจัดตั้งกองกำลังและทำบันทึกความเข้าใจเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์และดำเนินการรณรงค์ต่อต้านการค้ามนุษย์หรือมีส่วนร่วมในการรณรงค์ที่ดำเนินการโดยองค์กรพัฒนาเอกชน ตำรวจเบงกอลตะวันตกยังคงดำเนินกิจกรรมการรับรู้อย่างสม่ำเสมอกับนักเรียน ครู และผู้บริหาร รวมถึงใน ๔ เขตใหม่เมื่อต้นปี ๒๐๑๘

๒.๒.๓ จัดระบบแรงงาน รัฐบาลได้จดทะเบียนบริษัทจัดหางานต่างประเทศและแรงงานชาวอินเดียผ่านระบบออนไลน์ eMigrate รัฐบาลกำหนดให้แรงงานอพยพไปยัง ๑๗ ประเทศ รวมถึงตะวันออกกลาง เพื่อรับการตรวจคนเข้าเมืองก่อนออกเดินทาง ในขั้นตอนอื่น ๆ การกวาดล้างจำเป็น

ต้องปฏิบัติภารกิจในต่างประเทศเพื่อตรวจสอบข้อตกลงการจ้างงานสำหรับคนงานไร้ฝีมือและคนงานในฟาร์มและแรงงานหญิงทุกคน

๒.๒.๔ ปกป้องปัญหาแรงงานข้ามชาติ รัฐบาลอินเดียออกกฎหมายห้ามแรงงานหญิงอายุต่ำกว่า ๓๐ ปีจากการทำงานใน ๑๗ ประเทศ สหประชาชาติและสมาชิกของภาคประชาสังคมแย้งต่อการห้ามโยกย้ายถิ่นฐานใด ๆ ซึ่งเพิ่มโอกาสในการโยกย้ายถิ่นฐานอย่างผิดกฎหมายและเพิ่มความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์

๒.๒.๕ นโยบายระหว่างประเทศ รัฐบาลลงบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการค้ามนุษย์กับบาห์เรน บังคลาเทศ และสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๖๑ อินเดียและกัมพูชาได้ลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการป้องกันการค้ามนุษย์และช่วยเหลือและส่งตัวเหยื่อกลับประเทศ

๒.๒.๖ กำหนดอัตราค่าจ้าง รัฐบาลอนุญาตให้นายหน้าจัดหางานชาวต่างชาติเรียกเก็บเงินค่าแรงงานและค่าใช้จ่ายในการจัดหาคนงานได้สูงสุด ๒๐,๐๐๐ รูปีอินเดีย (๓๑๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ) อย่างไรก็ตาม ผู้สังเกตการณ์ระบุว่าแรงงานข้ามชาติมักถูกตั้งข้อหามากกว่าจำนวนสูงสุด และได้รับเงินกู้เพื่อจ่ายค่านายหน้าซึ่งจะเป็นการเพิ่มภาระหนี้สินและความเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน ภายในประเทศบางรัฐของอินเดียมีการควบคุมด้านแรงงานนอกระบบซึ่งรวมถึงรัฐบาล ๗ แห่งที่กำหนดค่าจ้างขั้นต่ำสำหรับงานรับใช้ในบ้าน

๒.๒.๗ แก้กฎหมายแรงงาน เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๖๐ รัฐบาลได้แก้ไขพระราชบัญญัติแรงงานเด็กเพื่อห้ามการทำงานเด็กอายุต่ำกว่า ๑๔ ปี และห้ามการทำงานเด็กอายุระหว่าง ๑๔ - ๑๘ ปีในงานอันตราย ยกเว้นเหมือง อย่างไรก็ตาม กฎหมายอนุญาตการทำงานเด็กในสถานประกอบการของครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่ไม่เป็นอันตรายหลังเลิกเรียน องค์การพัฒนาเอกชนอินเดียอ้างว่าการแก้ไขกฎหมายอาจส่งผลให้มีการบังคับใช้แรงงานเด็กบางรูปแบบ เนื่องจากองค์กรแรงงานเด็กอินเดียระบุว่าจำนวนผู้ตรวจแรงงานไม่เพียงพอสำหรับขอบเขตของงาน

๒.๒.๘ มาตรการฟื้นฟู เมื่อกลางเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๙ รัฐบาลอินเดียปรับปรุงโครงการบำบัดฟื้นฟูผู้ใช้แรงงานที่ถูกผูกมัดเพื่อชำระค่าใช้จ่าย ๔๕๐,๐๐๐ รูปีอินเดีย (๗,๐๖๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ) ต่อเขต สำหรับการสำรวจสำมะโนครัวแรงงาน ในบันทึกมิถุนายน ๒๐๑๗ MoLE สรุปรายการแก้ไขบทบัญญัตินี้รวมถึงรัฐบาลกลางจะเพิ่มเงินร้อยละ ๕๐ ของจำนวนเงินที่ต้องใช้สำหรับการสำรวจความคิดเห็นต่อรัฐและอาจมีการดำเนินการประเมินผล ๕ ครั้งต่อปี

๒.๒.๙ แก้กฎหมายค้ามนุษย์ทางเพศ เมื่อเดือนมกราคม ๒๐๑๘ รัฐบาลของรัฐอานธรประเทศได้แต่งตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายและภาคประชาสังคมเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมายที่สามารถนำมาใช้เพื่อดำเนินคดีกับผู้ซื้อแรงงานทางเพศ รัฐบาลไม่ได้รายงานความพยายามเพิ่มเติมเพื่อลดความต้องการการค้าประเวณีหรือการบังคับใช้แรงงาน ทหารอินเดียได้ทำการฝึกอบรมเกี่ยวกับการค้ามนุษย์สำหรับบุคลากรของตนก่อนนำไปใช้ในการรักษาสันติภาพหรือภารกิจที่คล้ายกัน รัฐบาลไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรมการต่อต้านการค้าประเวณีใด ๆ แก่เจ้าหน้าที่ทางการทูต

๒.๓ วิเคราะห์นโยบายของอินเดีย

อินเดียมีคณะกรรมการป้องกันแต่ยังไม่มีการปฏิบัติการระดับประเทศเพื่อต่อสู้กับการค้ามนุษย์โดยตรง อย่างไรก็ตาม มีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาเป็นรายกรณีที่ได้ผลในทางที่ดี อาทิ

๒.๓.๑ มีการจัดตั้งโต๊ะทำงานช่วยเหลือในสถานีรถไฟใหญ่ ๓๓ แห่ง เพื่อให้การช่วยเหลือเด็กที่ไม่มีผู้ดูแล ตลอดจนสร้างคาราวานเพื่อสร้างความตระหนักรู้เรื่องปัญหาการค้ามนุษย์โดยเฉพาะในแถบชายแดนหรือพื้นที่ห่างไกล

๒.๓.๒ มีการจดทะเบียนบริษัทที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การจดทะเบียนบริษัท จัดหางานต่างประเทศและบริษัทจัดหาแรงงานเพื่อการกำกับ/ควบคุมบริษัทที่ไม่ได้จดทะเบียนถือเป็นแรงงานเถื่อน

๒.๓.๓ แก่กฎหมาย ในระดับระหว่างประเทศมีการทำความตกลงกับต่างประเทศ ส่วนในประเทศมีการออกกฎหมายควบคุมค่าแรงขั้นต่ำ ซึ่งรวมไปถึงแรงงานนอกระบบอย่างแม่บ้าน นอกจากนี้ ยังกำหนดการใช้แรงงานเพื่อห้ามการจ้างงานเด็กอายุต่ำกว่า ๑๔ ปี

๒.๓.๔ มีโครงการฟื้นฟูผู้ใช้แรงงานที่ถูกมัดค่าใช้จ่าย ๔๕๐,๐๐๐ รูปี และมีนโยบายให้เพิ่มอย่างไรก็ตาม รัฐบาลไม่ได้รายงานมาตรการเพื่อลดการท่องเที่ยวทางเพศในเด็ก นอกจากนี้ อินเดียยังมีจุดอ่อน คือ ๑) การขาดนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งทำให้ขาดการทำงานอย่างรวมศูนย์ เนื่องจากเป็นข้อกฎหมาย ไม่มีนโยบายเป็นหนึ่งเดียว จึงเป็นการออกกฎหมายเพื่อตั้งรับ การสร้างความตระหนักรู้เป็นโครงการชั่วคราว ไม่มีความต่อเนื่อง ๒) เมื่อเป็นข้อกฎหมายจึงขาดมาตรการเชิงรุก เช่น การจัดการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่อย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ กฎหมายมีปัญหาที่ส่งผลเสียคือมีการลงโทษเหยื่อจากการค้ามนุษย์ การปกป้องความลับและความเป็นส่วนตัวของเหยื่อรวมถึงเอกสารแสดงตัว และ ๓) การขาดนโยบายนำส่งผลให้การแก้ไขกฎหมายบางอย่างเป็นไปอย่างล่าช้า เช่น ขจัดค่าธรรมเนียมการจัดหางานทั้งหมดที่เรียกเก็บกับคนงานและสร้างความตระหนักในหมู่คนงานว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าหางาน และขาดมาตรการเพิ่มความโปร่งใสของรัฐ

» ๓ ลิงคโพร

๓.๑ สถานการณ์ทั่วไป ลิงคโพรเป็นประเทศปลายทางสำหรับเหยื่อค้ามนุษย์เพศชาย เพศหญิง และเด็กผู้หญิงจากประเทศอื่น ๆ เป็นประเทศต้นทางสำหรับการบังคับใช้แรงงานผู้หญิง และเด็กลิ่งคโพรถูกค้ามนุษย์ทางเพศ และเป็นประเทศทางผ่านสำหรับผู้ชายเอเชียที่ถูกบังคับให้ใช้แรงงานบนเรือประมงที่ผ่าน่าน้ำลิ่งคโพร โดยปัญหาลักษณะแรกเกิดจากการที่แรงงานต่างชาติจำนวนมากยอมรับภาระหนี้จำนวนมากจากบริษัทจัดหางานเอกชนหรือนายหน้าในประเทศบ้านเกิดและบางครั้งจากบริษัทลิ่งคโพร ปัญหาลักษณะที่สองเกิดจากผู้หญิงต่างชาติเดินทางมาลิ่งคโพรด้วยความตั้งใจที่จะค้าประเวณี แต่ถูกคุกคามหรือบีบบังคับจนตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ทางเพศ และปัญหาลักษณะสุดท้ายคือการทารุณกรรมร่างกายเพื่อบังคับให้ผู้ชายปฏิบัติงานในเรือประมงระยะไกลที่ผ่านการขนส่งหรือเทียบท่าที่ท่าเรือลิ่งคโพร

๓.๒ การป้องกัน

ประเทศลิ่งคโพรซึ่งได้รับอิทธิพลจากประเทศตะวันตกมากกว่าประเทศอื่น ๆ ที่ได้กล่าวถึงมาแล้ว และจัดทำยุทธศาสตร์หรือ “แนวทางการต่อต้านการค้ามนุษย์แห่งชาติของลิ่งคโพร” โดยใช้หลัก 4P ตามมาตรฐานของรายงาน TIP (Trafficking in Persons Report) ของสหรัฐฯ ในการร่างยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าว ได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๓.๒.๑ คณะทำงานได้ดำเนินการรณรงค์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ช่องข่าวและสื่ออื่น ๆ ที่ให้ความรู้แก่แรงงานเกี่ยวกับสิทธิของพวกเขา เพื่อลงโทษนายจ้างสำหรับการละเมิดที่เกี่ยวกับการค้ามนุษย์

๓.๒.๒ รัฐบาลลิ่งคโพรให้เงินอุดหนุน NGO เพื่อช่วยเหลือด้านการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้ในปัญหาการค้ามนุษย์

prevention	prosecution	protection	partnership
<p>สาธารณะตระหนักถึงอาชญากรรมค้ามนุษย์และดำเนินการอย่างแข็งขันเพื่อป้องกันต่อสู้อและปราบปรามการค้ามนุษย์ เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับการฝึกฝนความสามารถและมีความเป็นมืออาชีพในการระบุและจัดการกับคดีค้ามนุษย์</p>	<p>การตอบโต้ด้วยกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่มีประสิทธิภาพแบบครบวงจรต่ออาชญากรรมการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนที่ครอบคลุมและการดำเนินคดีของผู้กระทำ ความผิดทุกคนที่อาจเกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์หรือการแสวงประโยชน์จากเหยื่อ</p>	<p>การดูแลเหยื่อที่เหมาะสมและกรอบการสนับสนุนที่ดูแลความต้องการของเหยื่อการค้ามนุษย์ทั้งหมด</p>	<p>ระบบนิเวศที่เข้มแข็งประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อตอบสนองต่อการค้ามนุษย์ของลิ่งคโพรโดยสิ้นเชิง</p>

prevention	prosecution	protection	partnership
<ul style="list-style-type: none"> - มอบเงิน ๑๖๐,๐๐๐ ดอลลาร์สิงคโปร์ ให้หน่วยงานรับผิดชอบสร้างความตระหนักในสังคม โดยมีผู้ฝึกอบรมจัดงานกว่า ๓,๐๐๐ ครั้ง - สร้างความตระหนักรู้ ในเรื่องการดำเนินคดีด้านการค้ามนุษย์ ตามโดยใช้สื่อของรัฐบาล ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์และออนไลน์ - สร้างความตระหนักกับคนงานที่อาจเดินทางมาจากต่างประเทศเรื่องกฎหมายแรงงานสิงคโปร์ และช่องทางขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ก่อนการเดินทาง - ให้ข้อมูลเจ้าหน้าที่ผ่านแดนในการคัดกรองเหยื่อระหว่างการผ่านแดน - ตรวจสอบตรา/ตรวจจอบนายจ้างและผู้แทนจัดหาลูกจ้าง 	<ul style="list-style-type: none"> - ผ่านกฎหมายการค้ามนุษย์ - ทบทวนกฎหมายการป้องกันการค้ามนุษย์ - เพิ่มข้อหาด้านการค้ายาเสพติด - ความร่วมมือในการก่ออาชญากรรม และกฎหมายส่งผู้ร้ายข้ามแดน - เพิ่มบทลงโทษกฎหมายแรงงานต่างด้าว - ตั้งหน่วยงานเพื่อสอบสวนและดำเนินคดีการค้ามนุษย์โดยเฉพาะ และสร้างเครือข่ายการแบ่งปันข้อมูล - จัดการฝึกอบรมให้จนท. รวมถึง จนท. ตม. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินการ PHTA หรือกระบวนการพิจารณาคดีผ่านกล้องสำหรับเหยื่อเด็ก มีคำสั่งปิดสื่อสำหรับคดีการแสวงประโยชน์ทางเพศ และการให้บริการช่วยเหลือ - มีหน่วยงานคุ้มครองพยานที่รายงานด้านการค้ามนุษย์ - สร้างหน่วยงาน ศูนย์ drop in ที่ทำเรื่องจุหลง เพื่อให้ความช่วยเหลือเหยื่อ - สร้างบ้านพักให้เหยื่อโดยมี NGO คอยให้ความดูแล - จัดการฝึกอบรมและสร้างมาตรการในการระบุ จัดการ และแนะนำเหยื่อทั้งการค้าทางเพศและใช้แรงงานสู่ศูนย์ความช่วยเหลือ - มีการจัดหางานชั่วคราวให้กับเหยื่อที่ประสงค์จะทำงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ร่วมสอบสวนกับต่างประเทศ - สร้างกลไกเพื่อลดขั้นตอนที่เป็นอุปสรรคในการทำคดี โดยมีข้อมูลจาก NGO - ร่วมมือกับ Hager International ในการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่กว่า ๔,๐๐๐ คนในการระบุเหยื่อการค้ามนุษย์ - ความร่วมมือในภูมิภาค เช่น ASEAN และ UN - ให้สัตยาบัน

๓.๒.๓ รัฐบาลสิงคโปร์จัดทำวิดีโอก่อนออกเดินทางที่ศูนย์ต่างประเทศเพื่อให้ความรู้แก่แรงงานต่างชาติเกี่ยวกับกฎระเบียบก่อนที่จะย้ายไปสิงคโปร์

๓.๒.๔ รัฐบาลสิงคโปร์เข้าปราบปรามโดยดำเนินคดีกับตัวแทนจัดหางานที่ไม่มีใบอนุญาต และดำเนินการรณรงค์อย่างต่อเนื่องเพื่อแจ้งให้นายจ้างทราบถึงผลที่ตามมาสำหรับการระงับหนังสือเดินทางหรือการหักเงินค่าแรงล่วงหน้า

๔. การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ ๓ ประเทศ

๔.๑ จีนมีลักษณะประเทศกว้างใหญ่และมีการวางนโยบายจากส่วนกลาง จึงวางนโยบายและข้อกำหนดที่ชัดเจนในการปฏิบัติและมีการเขียนรายละเอียดมาตรการในนโยบายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

อย่างไรก็ตามมาตรการเหล่านี้ยังขาดความครอบคลุมในบางประเด็น เช่น มาตรการในป้องกันปัญหาการค้าประเวณีเด็ก เป็นต้น

๔.๒ อินเดียไม่มีนโยบายรวมศูนย์ ทำให้มีการกำกับดูแลด้วยข้อกฎหมายเป็นหลัก ซึ่งมีข้อจำกัดเนื่องจากเมื่อขาดนโยบายที่ชัดเจนแล้ว จะขาดทิศทางในการแก้ไขข้อกฎหมายที่ล้าสมัยหรือขาดความเหมาะสม ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ได้ นอกจากนี้ มาตรการต่าง ๆ ที่ออกมาหลายอย่างมีการดำเนินการเฉพาะพื้นที่และไม่ต่อเนื่อง ซึ่งอาจทำให้ขาดประสิทธิภาพได้ อินเดียให้ความสำคัญกับปัญหาการค้าเด็กและเยาวชนเป็นหลัก โดยยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ใหญ่ โดยเฉพาะเพศชายมากนัก

๔.๓ สิงคโปร์มีการวางนโยบายแบบ 4P ซึ่งทำให้มีทั้งการป้องกันปราบปราม และเยียวยา ตลอดจนความร่วมมือกับต่างประเทศอย่างครอบคลุม และเนื่องจากเป็นประเทศขนาดเล็กทำให้ส่งเสริมนโยบายและดำเนินการได้ค่อนข้างง่ายกว่าสองประเทศแรก อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกฎหมายการค้ามนุษย์ยังเป็นกฎหมายใหม่จึงยังมีได้นำมาใช้มากนัก และควรพัฒนาการคัดกรองเหยื่อมากขึ้น และให้ความคุ้มครองทางกฎหมาย

๔.๔ จุดเด่นของแต่ละประเทศ

๑) จีนมีความละเอียดทางเนื้อหาและวาง

ทิศทางยุทธศาสตร์ที่ค่อนข้างชัดเจน โดยเน้นการระบุชัดถึงเป้าหมายและมาตรการดำเนินการ ทำให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถออกมาตรการรองรับได้โดยสะดวก

๒) อินเดียไม่มียุทธศาสตร์อย่างเป็นทางการ และเมื่อขาดยุทธศาสตร์ที่เป็นรูปธรรมจะทำให้ขาดมาตรการเชิงรุก

๓) สิงคโปร์วางยุทธศาสตร์ในกรอบกว้าง ๆ มากกว่า เนื่องจากประเทศมีขนาดเล็กและปัญหายังไม่รุนแรงมากนัก อย่างไรก็ตาม ก็ยังมียุทธศาสตร์วางทิศทางของชาติ ทำให้มีข้อดีในด้านเกิดความยืดหยุ่นและสามารถออกมาตรการใหม่ ๆ ได้ตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

๔.๕ จีนและสิงคโปร์มีจุดแข็งอย่างหนึ่งคือ การใช้องค์กรพัฒนาเอกชน (NGO) ในการช่วยสร้างความตระหนักและส่งเสริมความรู้ให้กับกลุ่มเสี่ยงต่อการค้ามนุษย์ซึ่งช่วยให้เกิดการป้องกันทางสังคมที่เข้มแข็งมากขึ้นโดยรัฐบาลมีงบประมาณสนับสนุน ซึ่งนอกจากช่วยให้แก้ปัญหาได้มากขึ้นอย่างทันเหตุการณ์แล้วยังทำให้เกิดการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐบาลกับภาคเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๔.๖ ประเทศทั้ง ๓ ประเทศจะเน้นเหยื่อที่เป็นเด็กและสตรีโดยไม่ได้เน้นแรงงานผู้ใหญ่ โดยเฉพาะแรงงานเพศชายมากนัก ซึ่งสะท้อนให้เห็นวัฒนธรรมเอเชียที่มักมองว่าสตรีและเด็กเป็นเหยื่อมากกว่าเพศชาย ซึ่งตามบรรทัดฐานสังคมมักมีบทบาทเป็นผู้นำที่แข็งแกร่ง จึงมักจะถูกกล่เลาะจากการกำหนดยุทธศาสตร์ ซึ่งส่งผลต่อนโยบายที่ให้น้ำหนักน้อยกว่า

๔.๗ ยุทธศาสตร์และนโยบายของทั้งสามประเทศยังมีจุดอ่อนร่วมกันที่ยังไม่ได้เน้นย้ำในเรื่องความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและอิทธิพลของเทคโนโลยีด้านไซเบอร์ในการล่อลวงบุคคลไปค้ามนุษย์และมาตรการต่าง ๆ ที่จะป้องกันด้านนี้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

1. Trafficking in Persons Report 2016
2. Trafficking in Persons Report 2018
3. National Approach against Trafficking in Persons 2016-2026 (Singapore)
4. Singapore Inter-Agency Taskforce on Trafficking in Persons: <https://www.mom.gov.sg/trafficking-in-persons>
5. 中国反对拐卖人口行动计划 2013—2020 年 จาก http://www.gov.cn/zwggk/2013-03/08/content_2349019.htm
6. Human trafficking in China: https://en.wikipedia.org/wiki/Human_trafficking_in_China
7. THE IMMORAL TRAFFIC (PREVENTION) AMENDMENT BILL, 2006 จาก <http://www.prsindia.org/billtrack/the-immoral-traffic-prevention-amendment-bill-2006-143>
8. Human Trafficking in India: https://en.wikipedia.org/wiki/Human_trafficking_in_India
9. Child trafficking in India: https://en.wikipedia.org/wiki/Child_trafficking_in_India